

ਬੀਐਸਐਨਐਲ ਪੈਨਸ਼ਨਰਜ਼ ਵੈਲਫੇਅਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਸੰਗਰੂਰ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ, ਸੀਸੀਏ ਦਫ਼ਤਰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਲ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੂਰਸੰਚਾਰ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਰਹਿਨੁਮਾਈ ਹੇਠ ਹੋਈ

ਸੰਗਰੂਰ 6 ਜੁਲਾਈ : ਅੱਜ ਬੀਐਸਐਨਐਲ ਪੈਨਸ਼ਨਰਜ਼ ਵੈਲਫੇਅਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਸੰਗਰੂਰ ਨੇ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਮੀਟਿੰਗ ਸੀਸੀਏ ਦਫ਼ਤਰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਲ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੂਰਸੰਚਾਰ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਰਹਿਨੁਮਾਈ ਹੇਠ ਸ਼੍ਰੀ ਨੈਣਾਂ ਦੇਵੀ ਮੰਦਿਰ ਧਰਮਸ਼ਾਲਾ ਸੰਗਰੂਰ ਵਿਖੇ ਕੀਤੀ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਹੀਨੇ ਬੀਐਸਐਨਐਲ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਵਿਛੜੇ ਪਰਿਵਾਰਿਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਅਤੇ ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਹਵਾਈ ਦੁਰਘਟਨਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ੋਕ ਮਤਾ ਸ਼੍ਰੀ ਸਾਧਾ ਸਿੰਘ ਵਿਰਕ ਵਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਮਿਤ ਦੇ ਮਿੰਟ ਦਾ ਮੌਨ ਧਾਰਨ ਕਰਕੇ ਸ਼ਰਧਾਂਜਲੀ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਦੂਰਸੰਚਾਰ ਮਹਿਕਮੇ ਦੇ ਸੀਸੀਏ ਦਫ਼ਤਰ ਪੰਜਾਬ (ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ) ਤੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪੀ ਆਰ ਓ, ਸ਼੍ਰੀ ਪੰਕਜ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਮਨੀਸ਼ ਜੀ ਨੇ ਉਚੇਚੇ ਤੌਰ ਤੇ ਹਾਜ਼ਰੀ ਭਰੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨੇ ਪੈਨਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਦਰਪੇਸ਼ ਆਉਂਦੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਲ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਪੂਰਵਕ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੈਨਸ਼ਨਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹਰੇਕ ਪਹਿਲੂ ਤੇ

ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਇੰਨੀ ਜਬਰਦਸਤ ਸੀ ਕਿ ਹਾਜ਼ਰੀਨ ਨੇ ਸਾਹ ਰੋਕ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਡਮੁੱਲੇ ਵਿਚਾਰ ਸੁਣੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੰਗਰੂਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਪੈਨਸ਼ਨਰਾਂ ਲਈ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਭਲਾਈ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਲਈ ਪੂਰੀ ਟੀਮ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੰਗਰੂਰ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਪੈਨਸ਼ਨਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਨੇ ਪੂਰੇ ਪੰਜਾਬ ਸੂਬੇ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਪੈਨਸ਼ਨਰ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਮਿਸਾਲ ਕਾਇਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਪੀਸੀ ਬਾਘਾ ਨੇ ਕੁੱਝ ਮਤੇ ਸਦਨ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਸਦਨ ਨੇ ਹੱਥ ਖੜੇ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੰਗਰੂਰ ਟੀਮ ਨੂੰ “ਉਗਰਾਹਾਂ ਜਥੇਬੰਦੀ” ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੱਜਣਾਂ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਭਲਾਈ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਹਿੰਦਰ ਕਪੂਰ ਦੁਆਰਾ ਗਾਏ ਗਏ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਕਬੂਲ ਗੀਤ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਦੇ ਕੇ ਖੂਬ ਰੰਗ ਬੰਨ੍ਹਿਆ। ਸ਼੍ਰੀ ਦਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਖਾਲਸਾ ਵੱਲੋਂ ਸਮਾਜਕ ਅਨਿਆਂ, ਕਿਰਤੀਆਂ ਦੀ ਲੁੱਟ ਖਸ਼ੂਟ ਅਤੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਤੰਤਰ ਖਿਲਾਫ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਤਕਰੀਰ ਕੀਤੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਾਮ ਸੁੰਦਰ ਕੱਕੜ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵੱਖਰੇ ਹਾਸਰਸੀ ਅੰਦਾਜ਼ ਨਾਲ ਸਰੋਤਿਆਂ ਨੂੰ ਮੰਤਰ ਮੁਗਧ ਕੀਤਾ। ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਿਵ ਨਰਾਇਣ ਨੇ ਨੇਸ਼ਨਲ ਇੰਕੀਮੈਂਟ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਨਵਨੀਤ ਕੁਮਾਰ ਬਰਨਾਲਾ ਦੀਆਂ ਪੈਨਸ਼ਨਰਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਖੂਬ ਤਰੀਫ਼ ਕੀਤੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਅਸ਼ਵਨੀ ਕੁਮਾਰ ਨੇ ਸਿਹਤ ਸੰਭਾਲ ਸਬੰਧੀ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਿੱਦਵਾਨ ਵੈਦਯਾਰਤਨਮ ਚਿਕਿਤਸਲਮ ਬੱਦੀ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਏ ਦੇ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਸਹੂਲਤ ਦਾ ਫ਼ਾਇਦਾ ਲੈਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ। ਸ਼੍ਰੀ ਕੇਵਲ ਸਿੰਘ ਮਾਲੇਰਕੋਟਲਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਬੁਲੰਦ ਅਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਤੂੰਬੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਕਬੂਲ ਗੀਤ ਗਾ ਕੇ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਦਾ ਮਨਰੰਜਨ ਕੀਤਾ। ਸ਼੍ਰੀ ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਕੇਬਲ ਜੁਆਇੰਟਰ ਨੇ ਹੋਮੀ ਭਾਬਾ ਕੈਂਸਰ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਮਹੀਜ਼ਾਂ ਵਾਸਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸਹਾਇਤਾ ਰਾਸ਼ੀ ਭੇਜਣ ਵਾਲੇ ਪੈਨਸ਼ਨਰਾਂ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ। ਮੀਟਿੰਗ ਦੌਰਾਨ ਸੀਸੀਏ ਦਫ਼ਤਰ ਦੀ ਟੀਮ ਵੱਲੋਂ ਲਗਾਏ ਗਏ ਕੈਂਪ ਵਿੱਚ ਪੈਨਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਲਗਭਗ 30 ਲਾਈਫ਼ ਸਰਟੀਫੀਕੇਟ ਅੱਪਡੇਟ ਕਰਵਾਏ। ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਵਲੋਂ ਸੀ ਸੀ ਏ ਟੀਮ ਦਾ ਸੰਗਰੂਰ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੋਣ ਤੇ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਸ਼ਿਵ ਨਰਾਇਣ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਬੀਐਸਐਨਐਲ ਦੇ ਏਜੰਸੀਜ਼ ਹੁਸੈਨ ਅਹਿਮਦ ਜਿਹੜੇ ਪੰਚਕੁਲਾ ਵਿਖੇ ਸਰਵਿਸ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ 33 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਡਿਜ਼ੀਟਲ ਠੱਗੀ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਹੁਸੈਨ ਅਹਿਮਦ ਨੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਬਿਜ਼ਨਸ ਐਨ ਲਾਈਨ ਦੀ ਥਾਂ ਐਂਫਲਾਈਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਖ਼ੀਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਹੀਨੇ ਜਨਮ ਦਿਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪਰਿਵਾਰਿਕ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਵਾਲੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸਾਰੇ ਸਦਨ ਵੱਲੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਸੁਰਿੰਦਰ ਪਾਲ ਦਾ ਚਾਰ ਪਾਰਟੀ ਅਤੇ ਲੰਚ ਲਈ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇਣ ਵਾਸਤੇ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮੰਚ ਸੰਚਾਲਨ ਸ਼੍ਰੀ ਸਾਧਾ ਸਿੰਘ ਵਿਰਕ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਆਕਸਫੋਰਡ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਲਈ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਤਿੰਨ ਰੋਜ਼ਾ ਸੈਮੀਨਾਰ

ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟੀਵਿਟੀ ਅਤੇ ਸਿੱਖਣ ਵਿਧੀ ਅਪਣਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਆ

ਵਰਲਡ ਪੰਜਾਬੀ ਟਾਈਮਜ਼
ਟਿੱਕ ਕੁਮਾਰ

ਕੋਟਕਪੂਰਾ, 6 ਜੁਲਾਈ : ਦ ਆਕਸਫੋਰਡ ਸਕੂਲ ਆਫ਼ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਮਾਣ-ਮੱਤੀ ਸੰਸਥਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਬੋਧਿਕਤਾ ਨੂੰ ਤਰਾਸ਼ਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਟੀਚਿੰਗ ਸਕਿੱਲ ਨੂੰ ਨਿਖਾਰਨ ਲਈ ਵੀ ਸੈਮੀਨਾਰ ਕਰਵਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਮਕਸਦ ਤਹਿਤ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਗਰਮੀਆਂ ਦੀਆਂ ਛੁੱਟੀਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਰੋਜ਼ਾ

ਸੈਮੀਨਾਰ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ। ਸੈਮੀਨਾਰ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ‘ਜੁਆਹਨਾ ਫਰਨਾਂਡਿਜ਼’ ਵੱਲੋਂ ‘21ਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਪੱਧਰ’ ਵਿਸ਼ੇ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਾਉਣ ਦੇ ਨਵੇਂ-ਨਵੇਂ ਤਰੀਕਿਆਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ। ਸੈਮੀਨਾਰ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ‘ਪੁਜਾ ਵਾਸ਼ਿਸ਼ਤ’ ਵੱਲੋਂ ਸਿਲੇਬਸ, ਐਕਟਿਵ ਲਰਨਿੰਗ, ਟੀਚਿੰਗ ਸਕਿੱਲ ਆਦਿ ਵਿਸ਼ੇ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਸਾਂਝੇ ਕਰਦਿਆਂ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟੀਵਿਟੀ ਅਤੇ ਸਿੱਖਣ ਵਿਧੀ ਅਪਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਕਿ

ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਸਹਿਜੇ ਹੀ ਸਿੱਖ ਸਕਣ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ 3 ਜੁਲਾਈ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ‘ਨੇਹਾ ਸੂਦਾ’ ਨੇ ਸਟਰੋਂਸ ਮੈਨਜ਼ਮੈਂਟ ਅਤੇ ਐਗਜ਼ੈਕਿਊਟਿਵ ਲਰਨਿੰਗ ਵਿਸ਼ੇ ਉੱਤੇ ਚਾਨਣਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵਧੇਰੇ ਸੇਧੇ ਤਰੀਕੇ ਅਪਣਾਉਣ ਦੇ ਗੁਰ ਸਮਝਾਏ। ਸਕੂਲ ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਰੂਪ ਲਾਲ ਥਾਂਸਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਕੂਲ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਅਜਿਹੇ ਸੈਮੀਨਾਰ ਆਯੋਜਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਲਈ ਬੇਹੱਦ ਲਾਭਦੇਵ ਸਾਬਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਕੂਲ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਹਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਬਰਾੜ (ਸਾਬਕਾ ਚੇਅਰਮੈਨ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਭਗਤਾ ਭਾਈਕਾ), ਹਰਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ (ਚੇਅਰਮੈਨ), ਪਰਮਪਾਲ ਸਿੰਘ ਸ਼ੈਰੀ (ਵਾਈਸ ਚੇਅਰਮੈਨ), ਗੁਰਮੀਤ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਅਤੇ ਰਮਨਦੀਪ ਸਿੰਘ ਨੇ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੇ ਸੈਮੀਨਾਰ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿਮਾਗੀ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਤਰੇ-ਤਾਜ਼ਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉੱਥੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਧੁਨਿਕ ਟੀਚਿੰਗ ਸਕਿੱਲ ਨੂੰ ਵੀ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਜਮਹੂਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਸਭਾ ਨੇ ਪਿੰਡ ਖਡਿਆਲੀ ਵਿੱਚ ਨਕਲੀ ਦੁੱਧ ਦੀ ਫੈਕਟਰੀ ਬਾਰੇ ਜਾਂਚ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ। ਮਾਲੇਰਕੋਟਲਾ ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਔਰਤ ਦੀ ਕੁੱਟਮਾਰ ਦਾ ਲਿਆ ਸਖ਼ਤ ਨੋਟਿਸ

ਮਜ਼ਦੂਰ ਆਗੂ ਹਰਭਗਵਾਨ ਮੂਣਕ ਦੀ ਕੁੱਟਮਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਸਲ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਤੇ ਪੁਲਿਸ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਵੀ ਕੀਤੀ ਮੰਗ

ਵਰਲਡ ਪੰਜਾਬੀ ਟਾਈਮਜ਼
ਧਰਮ ਪ੍ਰਵਾਨ

ਸੰਗਰੂਰ 6 ਜੁਲਾਈ : ਜਮਹੂਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਸਭਾ ਇਕਾਈ ਸੰਗਰੂਰ ਦੀ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਮੀਟਿੰਗ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਜਗਜੀਤ ਭੁਟਾਲ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਹੇਠ ਸਥਾਨਕ ਗਵਰਨਰ ਭਵਨ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਈ ਗਈ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਿੰਡ ਖਡਿਆਲੀ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕੋਪਰੇਟਿਵ ਦੁੱਧ ਦੀ ਕੰਪਨੀ ਵੇਰਕਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਨਕਲੀ ਜ਼ਹਿਰੀਲੇ ਦੁੱਧ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਤੇ ਸਭਾ ਵੱਲੋਂ ਪੰਜ ਮੈਂਬਰੀ ਜਾਂਚ ਕਮੇਟੀ ਬਣਾਈ ਗਈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਪ੍ਰਧਾਨ ਜਗਜੀਤ ਭੁਟਾਲ, ਬਸੇਸਰ ਰਾਮ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਅਮਰੀਕ ਖੇਖਰ, ਮਨਧੀਰ ਸਿੰਘ ਰਾਜੇਮਾਜਰਾ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰ ਕਿਰਨਪਾਲ ਕੌਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮਾਲੇਰਕੋਟਲਾ ਵਿਖੇ ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਔਰਤ ਦੀ ਕੁੱਟਮਾਰ ਦਾ ਸਖ਼ਤ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਗੋਬਿੰਦ ਪੁਰਾ ਪਾਪੜਾ ਵਿਖੇ ਪੇਂਡੂ ਧਨਾਢ ਚੌਧਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਮਜ਼ਦੂਰ ਆਗੂ ਹਰਭਗਵਾਨ ਮੂਣਕ ਦੀ ਕਰਵਾਈ ਜਾਨਲੇਵਾ ਕੁੱਟਮਾਰ ਲਈ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਖਿਲਾਫ਼ ਪੁਲਿਸ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਆਗੂਆਂ ਨੇ ਖਡਿਆਲੀ ਪਿੰਡ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਵੱਲੋਂ ਨਕਲੀ ਜ਼ਹਿਰੀਲਾ ਦੁੱਧ ਜੇ ਵੇਰਕਾ ਦੁੱਧ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ

ਵੀ ਪਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ ਨੂੰ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਿਹਤ ਨਾਲ ਖਿਲਵਾੜ ਕਰਕੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਨਲੇਵਾ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਦੇ ਖੂਹ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਦਾ ਰਿਹਾ ਨੂੰ ਸਮਾਜ ਲਈ ਇੱਕ ਘਾਤਕ ਵਰਤਾਰਾ ਗਰਦਾਨਿਆ। ਇਹ ਪੁਰਾ ਘਟਨਾਕਰਮ ਡੂੰਘੀ ਪੜਤਾਲ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸਿਹਤ ਵਿਭਾਗ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸੁੱਤੀ ਪਈ ਹੋਣ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹੈ। ਆਗੂਆਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਗੁਜ਼ਰਾਂ ਸਰਾਬ ਕਾਂਡ ਤੋਂ ਵੀ ਖਤਰਨਾਕ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਦੱਸਿਆ। ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਮਾਲੇਰਕੋਟਲਾ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਮੁਸਲਿਮ ਔਰਤ ਦੀ ਗ਼ੈਰਮਨੁੱਖੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਕੁੱਟਮਾਰ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਖੁਲੀਆਂ ਤਾਕਤਾਂ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਪੁਲਿਸ ਰਾਜ ਦੀ ਵੀ ਸਖ਼ਤ ਆਲੋਚਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਕੁੱਟਮਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਪੁਲਿਸ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਖਿਲਾਫ਼ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ ਤੇ ਨਿੱਤ ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਮੰਗ ਰਹੇ ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰਾਂ, ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ, ਕਿਸਾਨਾਂ, ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਤੇ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਤਸੱਸਦ ਨੂੰ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਗਰਦਾਨਿਆ। ਮੀਟਿੰਗ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸਭਾ ਦੇ ਮੀਤ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸ਼੍ਰੀ ਬਸੇਸਰ ਰਾਮ ਵੱਲੋਂ ਪਾਈ ਗਈ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਮੀਤ ਪ੍ਰਧਾਨ ਬਸੇਸਰ ਰਾਮ, ਵਿੱਤ ਸਕੱਤਰ ਮਨਧੀਰ ਸਿੰਘ ਰਾਜੇਮਾਜਰਾ, ਜਾਇੰਟ ਸਕੱਤਰ ਕੁਲਵਿੰਦਰ ਬੰਟੀ, ਭਜਨ ਰੰਗੀਆਂ, ਇੰਨਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਹਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਖੇਖਰ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰ ਕਿਰਨਪਾਲ ਕੌਰ ਰਾਜ, ਸਨ।

ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਰਿਹਾ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕਾਵਿ ਸਾਗਰ ਵੱਲੋਂ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸਾਵਣ ਕਵੀ ਦਰਬਾਰ

ਵਰਲਡ ਪੰਜਾਬੀ ਟਾਈਮਜ਼
ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ, 6 ਜੁਲਾਈ : ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕਾਵਿ ਸਾਗਰ ਨੇ 29 ਜੂਨ ਨੂੰ ਸਾਵਣ ਕਵੀ ਦਰਬਾਰ ਦਾ ਆਯੋਜਨ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਕਵੀ ਦਰਬਾਰ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ ਵਿਦੇਸ਼ ਤੋਂ 27 ਕਵੀਆਂ ਨੇ ਭਾਗ ਲਿਆ। ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਕਵੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਸੁਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਰਚਨਾਵਾਂ ਸਾਵਣ ਤੇ ਕੁਝ ਅਜੋਕੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਸਨ। ਇਸ ਦਿਨ ਲਾਈਨ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵਿਚ ਡਾ. ਸੁਰੇਸ਼ ਨਾਇਕ ਮੁੱਖ ਮਹਿਮਾਨ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੋਏ। ਪ੍ਰਧਾਨ ਆਸ਼ਾ ਸ਼ਰਮਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਕਵੀਆਂ ਤੇ ਸਾਹਿਤ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅੱਜ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਕ ਦੂਸਰੇ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਬਣੀਏ ਤੇ ਇਕ ਚੰਗੇ ਸਮਾਜ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਕਰੀਏ। ਅਸੀਂ ਅਜਿਹੇ ਸਮਾਜ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਕਰੀਏ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੌਕਾਰੀ, ਪੋਖਾ ਧੜੀ, ਗੈਰ ਇਨਸਾਨੀਅਤ ਕੀਤੇ ਨਜ਼ਰ ਨਾ ਆਵੇ। ਡਾ. ਉਮਾ ਸ਼ਰਮਾ ਨੇ ਬਾਖ਼ੂਬੀ ਮੰਚ ਸੰਚਾਲਣ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਖੂਬਸੂਰਤ ਸ਼ਾਇਰੀ ਸੁਣਾ ਕੇ ਸਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਵਾਰ ਵਾਰ ਖੱਟੀ। ਇਸ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵਿਚ ਕਰਨਾਲ ਤੋਂ ਨਾਮਵਾਰ ਸਾਹਿਤਕਾਰ ਭਾਰਤ ਭੂਸ਼ਣ ਨੇ ਭਾਗ ਲਿਆ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਹਾਲਾਤਾਂ ਤੇ ਕਵਿਤਾ ਸਾਂਝੀ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵਿਚ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਾਹਿਤਕਾਰ ਸਨ - ਡਾ. ਸੁਰੇਸ਼ ਨਾਇਕ, ਡਾ. ਉਮਾ ਸ਼ਰਮਾ ਡਾ. ਸਤਿੰਦਰ ਬੁੱਟਰ, ਡਾ. ਸੁਦੇਸ਼ ਚੌਘ, ਡਾ. ਵੀਨਾ ਮਜੂਮਦਾਰ, ਡਾ. ਪੁਨਮ ਗਰੇਵਰ, ਜਾਗ੍ਰਿਤੀ ਗੌੜ, ਭੁਪਿੰਦਰ ਕੌਰ, ਸਨੇਹਾ ਵਿਜ, ਅਰੁਣਾ ਡੋਗਰਾ, ਇੰਦੂ ਪੌਲ, ਆਸ਼ਾ ਸ਼ਰਮਾ, ਕਨੀਜ਼ ਮਨਜ਼ੂਰ, ਸੁਰਿੰਦਰ ਆਲੁਵਾਲੀਆ, ਪਰਕਾਸ਼ ਕੌਰ ਪਾਸਾਂ, ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਇੰਦਰਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਅੰਜੂ ਵੀ ਰੱਤੀ, ਸਰਿਤਾ ਤੇਜੀ, ਮਿਸਟਰ ਅਰਸ਼ਾਂ, ਕਮਲ ਸ਼ਰਮਾ, ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਵਤਨਵੀਰ ਸਿੰਘ, ਅਮਰਜੀਤ ਕੌਰ ਅਤੇ ਪਰਮਜੀਤ ਜੈਸਵਾਲ। ਅੰਤ ਵਿਚ ਡਾ. ਉਮਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਇਕ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਰਚਨਾ ਦੀ ਸਾਂਝ ਪਾਈ। ਮੁੱਖ ਮਹਿਮਾਨ ਨੇ ਸਭ ਰਚਨਾਵਾਂ ਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਦਿੱਤੇ। ਆਸ਼ਾ ਸ਼ਰਮਾ ਤੇ ਡਾ. ਉਮਾ ਨੇ ਸਭ ਆਪਣੇ ਕਵੀਆਂ ਦਾ ਤਹਿ ਦਿਲੋਂ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ। ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕਾਵਿ ਸਾਗਰ ਦਾ ਸਾਵਣ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕਵੀ ਦਰਬਾਰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਫਲ ਹੋ ਨਿਬੜਿਆ।

ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਕਾਮਿਆਂ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਆਰਥਿਕ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਸਖ਼ਤ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਏ।

ਵਰਲਡ ਪੰਜਾਬੀ ਟਾਈਮਜ਼
ਧਰਮ ਪ੍ਰਵਾਨ

ਫ਼ਰੀਦਕੋਟ 6 ਜੁਲਾਈ : ਪਿਛਲੇ ਦਿਨੀ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ, ਕਾਮਿਆਂ ਨਾਲ ਹੁੰਦੇ ਧੱਕੇਸ਼ਾਹੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਮਰੇਡ ਵੀਰ ਸਿੰਘ ਕੰਮੇਆਣਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨਰੇਗਾ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਯੂਨੀਅਨ (ਰਜਿ) ਫ਼ਰੀਦਕੋਟ ਤੇ ਦੀ ਕਲਾਸ ਫੋਰ ਗੌਰਮਿੰਟ ਇੰਪਲਾਈਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ ਫ਼ਰੀਦਕੋਟ ਦੇ ਜਰਨਲ ਸਕੱਤਰ ਬਲਕਾਰ ਸਿੰਘ ਸਹੇਤਾ ਤੇ ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਕੰਮੇਆਣਾ, ਪੱਤਰਕਾਰ ਸਿਵ ਨਾਥ ਦਰਦੀ, ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ, ਅੰਜੂ ਕੌਰ, ਗੁਰਚਰਨ ਕੌਰ ਆਦਿ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਫਦ ਕਿਰਤ ਤੇ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਵਿਭਾਗ ਫ਼ਰੀਦਕੋਟ ਦੇ ਡਾਂ. ਕੰਵਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸੁਲਹਾ ਅਫਸਰ ਤੇ ਲੈਬਰ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਅਸੋਕ ਸ਼ਰਮਾ ਜੀ ਨੂੰ ਮਿਲ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਰਾਹੀਂ ਇੱਕ ਮੰਗ ਪੱਤਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕਿਰਤ ਤੇ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਵਿਭਾਗ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਨਾਮ ਫ਼ਰੀਦਕੋਟ ਦੇ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਮੰਗ ਪੱਤਰ ਦਿੰਦਿਆਂ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ ਤੇ ਵੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸਹੇਤਾ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਹਾਲਤ ਅਤਿ ਤਰਸਯੋਗ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਕਾਮਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਰੱਜ ਕੇ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਰਤ ਤੇ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਵਿਭਾਗ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਤੋਂ ਵੀ ਕਿਤੇ ਘੱਟ ਮਾਸਿਕ ਉਜਰਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਹਫਤਾਵਾਰੀ ਛੁੱਟੀ, ਈ ਪੀ ਫੰਡ ਤੇ ਈ.ਐਸ.ਆਈ ਆਦਿ ਕੁੱਛ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੱਟਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਰਾਜ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਅਦਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦੀ ਵੀ ਸਖਤ ਨਿਧੇਧੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਓਨਾਂ ਕਿਰਤ ਤੇ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਵਿਭਾਗ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਤੇ ਹੋ ਰਹੀ ਲੁੱਟ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ 20 ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕਾਮਿਆਂ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਅਦਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਰਾਜ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦੀ ਵੀ ਸਖਤ ਨਿਧੇਧੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਾਲੇ ਕਾਮਿਆਂ ਦਾ ਪਹਿਲੋਂ ਹੀ ਬਹੁਤ ਆਰਥਿਕ ਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਸਟਾਫ਼ ਸਤਨਾਮ ਸਿੰਘ ਕਲਰਕ, ਗੋਲਡੀ ਸ਼ਰਮਾ ਤੇ ਯੁੱਧਵੀਰ ਸਿੰਘ ਆਦਿ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ।

ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਇਕ ਖ਼ੁਬਸੂਰਤ ਮੌਕਾ

ਵਰਲਡ ਪੰਜਾਬੀ ਟਾਈਮਜ਼
ਬਲਵਿੰਦਰ ਬਾਲਮ ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ

ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਇਕ ਖ਼ੁਬਸੂਰਤ ਮੌਕਾ ਹੈ | ਕੁਦਰਤ ਨੇ ਚੌਰਾਸੀ ਲੱਖ ਜੂਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਇਹ ਖ਼ੁਬਸੂਰਤ ਮੌਕਾ ਸਿਰਫ਼ ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਕ ਵਾਰੀ ਹੀ ਦੇਣਾ ਹੈ | ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ, ਬਿਲਕੁਲ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ | ਇਸ ਨੂੰ ਹਰ ਸਾਲ ਅੰਝਾਈ ਨਹੀਂ ਗਵਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ | ਇਸ ਖ਼ੁਬਸੂਰਤ ਮੌਕੇ ਦੇ ਬਿਹਤਰੀਨ ਕੀਮਤੀ ਤੇਹਫ਼ੇ ਦੀਆਂ ਅਨੇਕਾਂ ਦੀ ਦੁਖ-ਸੁੱਖ ਦੀਆਂ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਪ੍ਰੰਗਰਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਮਿਟਦੀਆਂ ਵੀ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ | ਦੁੱਖਾਂ-ਸੁੱਖਾਂ ਦਾ ਸੁਮੇਲ ਦੀ ਇਸ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ | ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸ਼ਹੀਰ ਉਪਰ ਕਵੀ ਅਵਸਥਾਵਾਂ ਆਉਦੀਆਂ ਹਨ | ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਚਪਨ, ਜਵਾਨੀ, ਪੌੜ੍ਹਤਾ, ਬੁਢਾਪਾ, ਇਹ ਸ਼ਹੀਰਕ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹਨ | ਅਗਰ ਜੇ ਮੌਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਖ਼ੁਬਸੂਰਤੀ ਦੇ ਅਰਥ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਲਹੀ ਜ਼ਰੂਰਤ, ਮਿਹਨਤ, ਲਗਨ, ਸੰਘਰਸ਼, ਸਮਤਲ ਸੋਚ ਅਤੇ ਉਸ ਪਰਵਰਵਿਗਾਰ ਦਾ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ | ਕੁਝ ਲੋਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੌਕਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਉਣ ਲਈ ਨਿਝਕ, ਡਰ ਰਹਿਤ ਹੋ ਕੇ ਪਹਿਲ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਲੋਕ ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ ਜਾਂ ਝਾਕੇ ਜਾਂ ਡਰ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਕਰਕੇ ਮੌਕਾਂ ਗਵਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਇਸ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਪਛਛਾਵਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ // ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਪਾਉਣਾ ਉਮਰ ਦੇ ਤਕਾਲੇ ਉਪਰ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ | ਢਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੁਹਾਡਾ ਸਾਥ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ ਇਹ ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਨਿਯਮ ਹੈ | ਕਿ ਸਮਾਂ ਬੜਾ ਬਲਵਾਨਹੈ ਇਹ ਕਿਸੇ ਦੇ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ, ਜੇ ਬੀਤ ਗਿਆ ਉਹ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ | ਇਹ ਕੁਦਰਤੀ ਦੀ ਅਟੱਲ ਸੱਚਾਈ ਹੈ | ਇਸ ਉਪਰ ਕੋਈ ਵਿਗਿਆਨ ਵੀ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਦਾ | ਕੁਦਰਤ ਕੋਲ ਜੇ ਕੁਝ ਹੈ ਮਨੁੱਖ ਇਸ ਨੂੰ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ | ਉਸ ਨੂੰ ਖ਼ੁਬਸੂਰਤ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵਾਧਾ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ | ਇਸ ਮੌਕੇ ਵਿਚ ਸਵਰਗ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਕਰ ਵੀ ਹੈ | ਪਤਝੜ ਦੀ ਅਤੇ ਬਹਾਰ ਵੀ ਹੈ | ਉਨਤੀ ਵੀ ਗਿਰਾਵਟ ਵੀ | ਸਕਤੀ ਭਗਤੀ ਅਤੇ ਦੁਰਬਲਤਾ ਵੀ | ਉਦਾਸੀਨਤਾ ਅਤੇ ਮਸ਼ਕਰੀ ਵੀ | ਸੁਰਚ ਚੰਦ ਸਿਤਾਰੇ, ਧਰਤੀ ਇਸ ਮੌਕੇ ‘ਤੇ ਪੂਰਨ ਗਵਾਹ ਹਨ | ਸੁਰਜ ਚੰਨ ਸਿਤਾਰੇ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਸ਼ੌਂਕ ਨਹੀਂ ਦਿਸ਼ ਰੂਪ ਵਿਚ ਚਿਰੰਜੀਵ ਹਨ ਜੋ ਕਦੀ ਸਮੇਂ ਨਹੀਂ// ਪਰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਇਕ ਮੌਕਾ ਪਾ ਕੇ ਅਦਿਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ |

ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਹਿਤ ਅਤੇ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਗਿਆਨ (ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ) ਇਕ ਮੌਕੇ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਕੈਦ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ | ਸਾਹਿਤ ਹੀ ਸੋਕੇ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਕੈਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ | ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ //// ਵਿਚ ਬੰਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ | ਅਤੇ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ | ਵਿਗਿਆਨਕ ਖੋਜਾਂ ਅਤੇ //// ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਮੁੱਠੀ ਵਿਚ ਬੰਦ ਕਰ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਮੌਕਾ ਇਕ ਵਾਰ ਹੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ | ਇਸ ਪਿੱਛੇ ਲਗਨ, ਸ਼ਕਤੀ, ਭਗਤੀ, ਸੰਘਰਸ਼, ਉਦਮ, ਕਰਮਠਤਾ, ਧੀਰਜ, ਨਿਸਚਾ, ਇਮਾਨਦਾਰੀ, ਮਿਹਨਤ, ਸਾਕਾਰਤਮਿਕ ਸੋਚ ਅਤੇ ਵਿਵੇਕ ਸ਼ੀਲਤਾ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ | ਕਈ ਲੋਕ ਮੌਕੇ ਲਭ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਮੌਕੇ ਲੱਭਣੇ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ | ਮੌਕੇ ਦੀ ਇਬਾਰਤ, ਇਬਾਦਰ ਮਿਲਣਾ ਕੁਦਰਤ ਉਪਰ ਵੀ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ | ਖ਼ੁਬਸੂਰਤ ਸਕਿਲ ਪਾਉਣੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਨੀਂਦ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ | ਮਿਹਨਤ, ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਦੀ ਹੈ | ਮਕੇ ਵਲਵਲੇ ਲੈਂਦੇ ਹਨ | ਮੰਜ਼ਿਲ ਪਾਉਣੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਇਕ ਰੋੜਾ ਮਾਰੇ ਵਾਂਗ ਰੜਕਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ | ਇਸ ਖ਼ੁਬਸੂਰਤ ਮੌਕੇ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਤੁਹਾਡੇ ਉਪਰ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕੁਦਰਤ ਉਪਰ ਹੀ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ | ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਤੇ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਪਰਸਥਿਤੀਆਂ ਵੀ ਮੌਕੇ ਨੂੰ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ | ਸੰਭਲ ਕੇ ਉਠਣਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸੇ ਹੀ ਰਫ਼ਤਾਰ ਦੇ ਕਦਮਾਂ ਵਿਚ ਚਲਣਾ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਖ਼ੁਬਸੂਰਤ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਅਰਥ ਮਿਲਦੇ ਹਨ | ਕਈ ਵਾਰ ਸੌਦਾ ਤੁਹਾਡੀ ਦਹਿਲੀਜ਼ ਉਪਰ ਖ਼ੁਟ-ਖ਼ੁਟ ਹੀ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਨਾਲਾਇਕੀ ਦੇ ਆਲਸ ਨਾ ਭੈਅ ਲਾ ਸਮਝੀ ਜਾਂ ਜ਼ੁਰਰਤ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹੋ | ਅਲਬਤਾ ਇਸ ਦੀ ਅਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਪੈਰੂ ਇਹ ਫਸੇ ਤਿੱਖੇ ਨੇਕ ਵਾਰ ਕੰਡੇ ਦੀ ਚੀਸ ਵਾਂਗ ਚੁਬਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ | ਇਸ ਵਿਚ ਲਹੂ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਸਿਮਣਾ ਪਰ ਦਰਦ ਭਰੀ ਟੀਸ ਛਲਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ | ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਜਿੰਨੇ ਵੀ ਮਹਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਯੁਕਤ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੌਕੇ ਦਾ ਸਮੇਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਪੂਰਾ ਫਾਇਦਾ ਲੈ ਕੇ ਉਚ ਦਰਜੇ ਦੇ ਕੀਰਤੀਮਾਨ ਸਥਾਪਿਤ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਟੈਂਟਾਂ ਦੇ ਵੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੁਝ ਮਜ਼ਬੂਰੀਆਂ, ਲਾਚਾਰੀਆ ਕਰਕੇ ਖ਼ੁਬਸੂਰਤ ਮੌਕੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂ ਛੱਡਦੇ ਪਏ | ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੌਕੇ ਦੇ ਰਸਤਿਆਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਹੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਉਹ ਮੰਜ਼ਿਲ ਤੋਂ ਵੀ ਵਾਂਝੇ ਰਹਿ ਗਏ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਉਚ ਕੋਟੀ ਦਾ ਦਿਮਾਗ ਜਾਂ ਵਿਵੇਕਸ਼ੀਲਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਵਿਦਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ | ਅਲਬਤਾ/ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਜ਼ੁਰਰਤ ਅਤੇ ਦਲੇਰੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ | ਝਾਕਾ ਅਤੇ ਡਰ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ | ਇਸ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਚ ਸਾਕਾਰਤਮਿਕ ਡਰ ਹੈ, ਉਹ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ ਇਸ ਵਿਚ ਨਾਕਾਰਤਮਿਕ ਡਰ ਹੈ, ਉਹ ਬੰਦਾ ਕਦੀ ਵੀ ਆਪਣੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਤਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦਾ, ਕਿ ਨਾਕਾਰਤਮਿਕ ਡਰ ਵਿਚ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ | ਮੰਜ਼ਿਲ ਇਸ ਦੀ ਹੈ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਡਿਆਲੇ ਤਾਰਾਂ ਤੋਂ ਘਬਰਾ ਕੇ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਪਰ ਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਨਾਕਰਾਤਮਿਕ ਡਰ ਤੋਂ ਸੁਚੇ ਹੋ ਕੇ ਸਾਕਰਾਤਮਿਕ ਡਰ ਅਪਣਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ | ਭੈਅ ਦਾ ਸਦਉਪਯੋਗ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਕੰਡਿਆਲੇ ਰਾਵਾਂ ਦੇ ਕੰਢੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਕਰਕੇ ਅਪਣਾ ਰਸਤਾ ਬਣਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ | ਕਿ ਇਹ ਕੰਡੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁੱਧੀ, ਦਿਮਾਗ, ਸਮਾਂ, ਦਲੇਰੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ | ਹੱਥ ਲਹੂ ਲੁਹਾਣ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਹ ਲੋਕ ਮੰਜ਼ਿਲ ਪਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ | ਇਸ ਵਿਚ ਸਮਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਬੰਨਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ | ਇਸ ਵਿਚੋਂ//ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕਰੂਬਲਾਂ ਫੁੱਟਦੀਆਂ ਹਨ, ਇੰਨਾਂ ਦੇ ਅਕੂਰ ‘ਚੋਂ ਅਨੇਕਾਂ ਹੀ ਬੀਜ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ | ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਮੌਕਾ ਇਕ ਵਾਰੀ ਹੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਉਮਰ ਦੇ ਤਕਾਜ਼ੇ ਵਿਚ ਜੋ ਬਣ ਗਏ ਸੋ ਬਣ ਗਏ | ਕਈ ਮਨੁੱਖ ਮੌਕਿਆਂ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇੜ ਉਮਰ ਵਿਚ ਜਾ ਕੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਬੰਨ ਲੈਂਦੇਹਨ | ਆਪਣੀ ਸਮਤਲ ਸੋਚ ਨਾਲ ਸਿੱਧਣ ਅਤੇ ਮੰਨਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ | ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਸਿੱਖ ਸਿੱਖ ਕੇ ਪੜ ਪੜ੍ਹ ਕੇ, ਉਸਤਾਦਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਮੰਜ਼ਿਲ ਤਕ ਜਾ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਨ |

ੰਪਰ ਵਡੇਰੀ ਉਮਰ ਵਿਚ ਜਾ ਕੇ ਮੰਜ਼ਿਲ ਨੂੰ ਪਾਉਣਾ ਆਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ | ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਟਾਂਵਾ ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਤਰੱਕੀ ਦੀਆਂ ਮੰਜ਼ਿਲਾਂ ਛੂਹ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਕਹਿ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਸਮਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਅਤੇ ਉਹ ਸਮੇਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਲੈਂਦੇ ਹਨ | ਇਸ ਮੌਕੇ ਦੇ ਅਮੀਰੀ ਅਤੇ ਗ਼ਰੀਬੀ ਦੇ ਦੋ ਪਹਿਲੂ ਹਲ | ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਦੁੱਖ-ਸੁੱਖ ਸਾਂਝਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਮਰ ਦੇ ਤਕਾਜ਼ੇ ਸਾਂਝੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ | ਕਈ ਵਿਅਕਤੀ ਗ਼ਰੀਬੀ ‘ਚੋਂ ਉਠ ਕੇ ਬੁਲੰਦੀਆਂ ਸ਼ੁਹਰਤ ਅਤੇ ਉੱਚੇ ਪਦ ਨੂੰ ਹਾਸਿਲ ਕਰ ਗਏ ਪਰ ਕਈ ਅਮੀਰ ਵਿਅਕਤੀ ਤਲਾਤਾਂ ਦੀ ਘਟਨਾਵਾਂ ਇਹ ਸਾਰਾ ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ ਸੋਕੇ ਦਾ ਖੇਲ ਹੈ | ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਹੁਤ ਛੋਟੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਖ਼ੁਬਸੂਰਤ /// ਪਤੇ ਦੀ ਨੌਕ ‘ਤੇ ਖੜੀ ਸਮੁੱਚੀ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ? ਬਣ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੰਗੀ ਸੱਚੀ ਸੁੱਚੀ ਈਮਾਨਦਾਰੀ ਵਾਲੀ ਰਹਿ ///ਵਿਵੇਕ ਸ਼ੀਲਤਾ ਅਤੇ ਉਦਮ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਕ ਬੀਜ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰੰਗਰਦੇ ਪੌਦੇ ਨੂੰ ਮਾਲੀ ਦੀ, ਸੁਰਜ ਦੀ/// ਦੀ ਖ਼ਾਦ ਆਦਿ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ | ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਅਤੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਤਰੱਕੀ ਦਾ ਮੂਲ ਮੰਤਰ ਹੈ | ਅਗਰ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਈਮਾਨਦਾਰੀ ਵਾਲੇ ਮਿਲ ਜਾਣ ਤਾਂ ਸਰਵੋਤਮ ਕੀਰਤੀਮਾਨ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ | ਸ. ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਭਗਵਾਨ ਤਕ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਅਤੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਬਲ ਪੂਰਵਕ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਮੌਕਿਆਂ ਵਿਚ ਬੁਲੰਦੀ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ | ਦੇਸਤੋ, ਖ਼ੁਸ਼ੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਖ਼ੁਸ਼ੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲਭਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਘਰ ‘ਚੋਂ ਬਾਹਰ ‘ਚੋਂ, ਸਬਰ, ਧਰਤੀ, ਦਰਿਆ, ਮਨੁੱਖ, ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਵਿਚੋਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਸਭ ਲਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ | ਇਹ ਖ਼ੁਬਸੂਰਤ ਤਕ ਹੀ ਤੁਹਾਡਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਡਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ, ਤੁਹਾਡਾ ਦੇਸਤ ਹੈ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ | ਤੜਕ ਸਵੇਰੇ ਉਠੋ, ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਮੁਹਰੇ ਖੜ ਕੇ ਹਿਸ ਸ਼ਹੀਰ ਨੂੰ ਗਾਹ ਨਾਲ ਵੇਖੋ ਤੇ ਸੋਚੋ ਇਹ ਮੌਕਾ ਇਕ ਵਾਰੀ ਹੀ ਮਿਲਿਆ ਹੈ | ਫਿਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਤਰਾਂ ਵਾਂਗ ਗ੍ਰਹਾਭ ਕਰੋ, ਲਾਡੀਆਂ ਕਰੋ, ਇਸਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰੋ, ਦੈਨਿਕ ਕਾਰਜ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਇਸ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੋ, ਇਸ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ ਕਿ ਤੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ, ਕੀ ਖਾਣਾ ਹੈ, ਕੀ ਪਹਿਨਣਾ ਹੈ, ਆਦਿ ਇਹ ਹੀ ਤੁਹਾਡਾ ਅਸਲੀ ਰੱਬ ਹੈ | ਇਸ ‘ਚੋਂ ਹੀ ਸਾਰੇ ਮੌਕੇ ਮਿਲਦੇ ਹਨ | ਇਹ ਹੀ ਤਰੱਕੀ ਦਾ ਸੂਤਰਧਾਰ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਵੱਸ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਸਫ਼ਲਤਾ ਤੁਹਾਡੇ ਪੈਰ ਉਮੇਗੀ | ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਏਨੀ ਲੰਬੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਜੀਦਾ | ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਹੁਤ ਛੋਟੀ ਹੈ | ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਉਪਰ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਬਿਮਾਰੀ ਰਹਿਤ ਰਹਿ ਕੇ ਬੰਦਾ 80-85 ਸਾਲ ਤਕ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ | ਭਾਰੀ ਅਤੇ ਖੋਚਲ ਰਹਿਤ ਕਾਰਨ ਹੋਵਣ ਤਾਂ ਜਾਂ ਕੇ ਉਹ ਸਹੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ 80 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਉਰਜਾ, ਸੋਚ ਬਚਦੀ ਹੈ | ਦੇਸਤੋਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਹੁਤ ਛੋਟੀ ਹੈ, ਇਕ ਖ਼ੁਬਸੂਰਤ ਸੌਂਕਾ ਹੈ | ਇਸ ਨੂੰ ਅੰਝਾਈ ਦਾ ਗਵਾਹਾ |

ਮੇਰੀ ਮਾਂ/ ਕਵਿਤਾ

ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਗੋਦੀ ਚੁੱਕ ਕੇ ਖਿਡਾਇਆ,
ਮੈਨੂੰ ਰੋਂਦੇ ਨੂੰ ਗਲ ਨਾਲ ਲਾਇਆ।
ਤੇਰੀਆਂ ਸੁਣ ਕੇ ਲੇਰੀਆਂ ਤੇ ਬਾਤਾਂ,
ਮੇਰੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ ਲੰਘਦੀਆਂ ਸੀ ਰਾਤਾਂ।
ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਮੈਨੂੰ ਬੋਲਣਾ ਸਿਖਾਇਆ,
ਵੱਡਿਆਂ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰਨਾ ਸਿਖਾਇਆ।
ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੀਤੀਆਂ ਦਿਨ ਰਾਤ ਦੁਆਵਾਂ,
ਤਾਂ ਹੀ ਨੇੜੇ ਮੇਰੇ ਆਈਆਂ ਨਾ ਬਲਾਵਾਂ।
ਫਿਰ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਸਕੂਲੇ ਪੜ੍ਹਨਾ ਪਾਇਆ,
ਘਰ ਆਏ ਨੂੰ ਹੋਮ ਵਰਕ ਕਰਾਇਆ।
ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਕੀਤੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਮੈਂ ਪੂਰੀ,
ਮੈਨੂੰ ਮਿਲੇ ਨੌਕਰੀ, ਖਾਹਿਸ਼ ਸੀ ਤੇਰੀ।
ਫਿਰ ਮੈਂ ਕੀਤਾ ਬੈਂਕ ਦਾ ਟੈਸਟ ਪਾਸ,
ਨੌਕਰੀ ਮਿਲਣ ਦੀ ਬੱਝ ਗਈ ਆਸ।
ਇੰਟਰਵਿਊ ਪਿੱਛੋਂ ਮਿਲ ਗਈ ਨੌਕਰੀ,
ਰੱਥ ਨੇ ਤੇਰੀ ਫਰਿਆਦ ਸੁਣ ਲਈ।
ਮਾਏ ਮੇਰੀਏ ਇਹੇ ਹੈ ਖਾਹਿਸ਼ ਮੇਰੀ,

ਮਿਲਦੀ ਰਹੇ ਮੈਨੂੰ ਸਦਾ ਠੰਢੀ ਛਾਂ ਤੇਰੀ।

ਵਰਲਡ ਪੰਜਾਬੀ ਟਾਈਮਜ਼
ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਮਨ

ਭਾਈ ਤਾਰੂ ਸਿੰਘ ਜੀ

ਵਰਲਡ ਪੰਜਾਬੀ ਟਾਈਮਜ਼
ਸੁਰਜੀਤ ਸਾਹਗ

ਸਾਰੀ ਅਠਾਰਵੀਂ ਸਦੀ ਸਿੱਖਾਂ ਲਈ ਬੜੀ ਕਰੜੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦਾ ਸਮਾਂ ਰਿਹਾਂ ਹੈ। ਇਕ ਪਾਸੇ ਮੁਗਲ, ਦੁਰਾਨੀ, ਦੀਰਾਨੀ ਤੇ ਅਫ਼ਗ਼ਾਨ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਕੜਾ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਦੇਸ਼ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇਥੋਂ ਦੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਲਈ ਜਦੋਂ ਜਹਿਦ ਨੂੰ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਬਹਾਦਰ ਦੀ ਸ਼ਹੀਦੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਿੱਖ ਰਾਜ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਕਤਲ ਹੋਇਆ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਹਾਨ ਸਿਖਾਂ ਦੀ ਸ਼ਹਾਦਤ ਵਿਚ ਇਕ ਤਾਰੂ ਸਿੰਘ ਵੀ ਸਨ। ਭਾਈ ਤਾਰੂ ਸਿੰਘ ਇਕ ਮਾਝੇ ਦੇ ਪਿੰਡ ਪਹੁਲਾ ਦੇ ਵਸਨੀਕ ਸਨ। ਖੇਤੀ ਕਰ ਕੇ ਨਾਮ ਜਪ ਕੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਆਏ ਗਏ ਖਾਲਸੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਤੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਰਹਿਣ ਦੀ ਥਾਂ ਦੌਂਦੇ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਸਰਕਾਰੀ ਐਲਾਨ ਹੋ ਗਿਆ ਜੋਂ ਵੀ ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਸਿਰ ਲੈ ਕੇ ਆਏਗਾ ਉਸ ਨੂੰ ਇਨਾਮ ਮਿਲੇਗਾ। ਭਾਈ ਤਾਰੂ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਸੀ। ਇਕ ਲਾਲਚੀ ਖੱਤਰੀ ਨਿਰੰਜਨੀ ਨਿਕਲਿਆ ਜਿਸ ਨੇ ਲਹੌਰ ਦੇ ਸੂਬੇਦਾਰ ਖਾਨ ਬਹਾਦਰ ਜ਼ਕਰੀਆ ਖਾਨ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਿੰਡ ਇਕ ਸਿੱਖ ਵਸਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਕੋਲ ਡਾਕੂ ਆ ਕੇ ਠਹਿਰਦੇ ਹਨ ਇਲਾਕੇ ਨੂੰ ਵਖਤ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਤੇ ਜ਼ਕਰੀਆ ਖਾਨ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਭਾਈ ਜੀ ਗਿਰਫ਼ਤਾਰ ਕਰਕੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਜਦੋਂ ਫੇਜ਼ ਭਾਉ ਜੀ ਗਿਰਫ਼ਤਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪਹੁੰਚੀ ਸਾਰੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਖੜੇ ਹੋ ਗਏ ਤੇ ਭਾਈ ਤਾਰੂ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਸਭ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। ਫੇਜ਼ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਲੈਹੋਂ ਚਲੀ ਗਈ। ਲਾਹੌਰ ਲਿਆ ਕੇ ਭਾਈ ਤਾਰੂ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਜ਼ਕਰੀਆ ਖਾਨ ਦੇ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਖਾਨ ਨੇ ਆਖਿਆ ਤੁਸੀਂ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਭਾਈ ਜੀ ਨੇ ਬੜੀ ਦਲੇਰੀ ਨਾਲ ਆਖਿਆ ਕੇਵਲ ਥਾਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਮੈਂ ਸਗੋਂ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਵਿਚ ਅਨੁਸਾਰ ਸੇਵਾ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਖਾਲਸਾ ਦੇ ਸੇਵਾ ਕਰਨਾ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਧਰਮ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ। ਸੂਬੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਅੱਜ ਤੋਂ ਤੁਸੀ ਸਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿਵਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਆਖਿਆ ਨਾ ਕਰੇਗੇ। ਭਾਈ ਤਾਰੂ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕਿਹਾ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਖਾਲਸਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਛੱਡਣਾ ਮੌਤ ਤੋਂ ਵੀ ਭੈੜੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣਕੇ ਜ਼ਕਰੀਆ ਖਾਨ ਨੇ ਕਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਇਹਦੇ ਸਿਰ ਦੇ ਵਾਲ ਕੱਟ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਇਹ ਸਿੱਕੂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਮਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਇਸ ਨੂੰ ਪਤਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਇਹ ਕਦੀ ਵੀ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸੀ ਕੋਈ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਬਾਰੇ ਆਖੇ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨੇਤਰ ਬੰਦ ਹੋ ਗਏ ਤੇ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਨਾਲ ਲਿਵ ਜੁੜ ਗਿਆ। ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਮੇਰੀ ਸਿੱਖੀ ਕੇਸਾਂ ਸੁਆਸਾਂ ਸੰਗ ਨਿਭੇ। ਜਦ ਸਰਕਾਰੀ ਆਦਮੀ ਕੇਸ ਕੱਤਲ ਕਰਨ ਲਈ ਨੇੜੇ ਆਇਆ ਤਾਂ ਭਾਈ ਤਾਰੂ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੀ ਲੱਤ ਮਾਰੀ। ਇਕ ਆਦਮੀ ਦੂਰ ਜਾ ਗਿਰਿਆ ਫੜਕਣ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਕਦੇ,ਹੈ ਆਦਮੀਆਂ ਨੇ ਉਹਨੂੰ ਪਕੜ ਲਿਆ ਜਦੋਂ ਨਾਈ ਨੇੜੇ ਆਇਆ ਤਾਂ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰ ਵਿਚ ਮਾਰਿਆ ਤੇ ਉਹ ਲਹੂ ਲੁਹਾਨ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੇ ਮੋਰੀ ਸਦਿਆ ਗਿਆ ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਇਸ ਦੀ ਖੋਪੜੀ ਦਾ ਉਪਰਲਾ ਹਿੱਸਾ ਰੰਬੀ ਨਾਲ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਉਹਨੇ ਵੀ ਯਤਨ ਕੀਤਾ। ਕੁਝ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰਾਂ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਰੰਬੀ ਨਾਲ ਉਹਦੇ ਸਿਰ ਦਾ ਉਪਰਲਾ ਹਿੱਸਾ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਪਰ ਕੁਝ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਸਿਰ ਜਦ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੀ ਨਾ ਕੱਟਿਆ ਜਾ ਸਕਿਆ ਤਾਂ ਤਰਖਾਣ ਨੂੰ ਸੱਦ ਕੇ ਆਰੇ ਨਾਲ ਚਿਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਭਾਈ ਤਾਰੂ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਿਰ ਦਾ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਜਲੂਸ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਕਿ ਬਾਕੀ ਦੇ ਸਿੱਖ ਸੁਣ ਕੇ ਡਰ ਜਾਣ। ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਜਦੋਂ ਜਹਿਦ ਸ਼ਾਇਦ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਣ ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਸਹਿਦਾ ਦੇ ਖੂਨ ਦੀ ਇਕ ਬੂੰਦ ਅਨੇਕਾਂ ਨਵੇਂ ਸ਼ਹੀਦ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਦਿੱਲੀ ਗੇਟ ਦੇ ਬਾਹਰ ਲਾਹੌਰ ਵਿਚ ਭਾਈ ਤਾਰੂ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਥਾਂ ਲਾਹੌਰ ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਸ਼ਹੀਦ ਗੰਜ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਭਾਈ ਤਾਰੂ ਸਿੰਘ ਸ਼ਹੀਦ ਦੀ ਸਾਖੀ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਮੂੰਹ ਤੇ ਹੈ। ਸਿੱਖੀ ਕੇਸਾਂ ਸੁਆਸਾਂ ਨਾਲ ਨਿਬਾਰੀ ਹੈ।

*ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਦੇ ਨਵੇਂ ਪਾਠਕ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਆਗੂ ਅਜੀਤ ਪ੍ਰਦੇਸੀ ਇੱਕ ਝਲਕ *

ਵਰਲਡ ਪੰਜਾਬੀ ਟਾਈਮਜ਼
ਮਾਸਟਰ ਪਰਮਵਰ

ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਸੁਸਾਇਟੀ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਆਗੂ ਅਜੀਤ ਪ੍ਰਦੇਸੀ ਜੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ 2 ਜੁਲਾਈ ਦੀ ਸਵੇਰੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸੀ, ਸ਼ਾਇਦ ਪੌਣੇ ਦਸ। ਉਹ ਚੌਲਿਆ ਬਲੱਗੀ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਨੂੰ। ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਪੈਂਦਾ ਸੀ ਸਕੂਲ ਸਰੋੜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਸਾਹਿਬ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਫੜ੍ਹਿਆ, ਪੰਨੇਵਾਦ ਕੀਤਾ ਤੇ ਉਹ ਬਲੱਗੀ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਤੇ ਬਾਅਦ ਦੁਪਹਿਰ ਪੰਜਾਬ ਬੁੱਕ ਸੈਂਟਰ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਰੱਖ ਕੇ ਉਸ ਨੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਪੈਂਦੀ ਇੱਕ ਕਲੌਨੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਮਾਸਟਰ ਦੀ ਕੋਠੀ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਵਗਾਹ ਮਾਰਿਆ ਤੇ ਉਨ੍ਹੀਂ ਪੈਰੀਂ ਮੋਰਿੰਡਾ ਬੁੱਕ ਸਟਾਲ ਤੇ ਆ ਕੇ ਰੁਕਿਆ। ਚਾਹ ਪੀਤੀ ਪੱਤਰਕਾਰ ਬੁੱਕ ਸਟਾਲ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਮੈਗਜ਼ੀਨਾਂ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਕਰਕੇ ਰਾਣਵਾਂ ਬੁੱਕ ਸਟਾਲ ਤੇ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਦਿੱਤੇ, ਸੰਘੋਲ ਨਵਤੇਜ ਪ੍ਰੰਦਾ ਦੇ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਦੇ ਕੇ ਉਹ ਕਾਲੇਵਾਲ ਵਾਟਰ ਵਰਕਸ ਤੇ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਦੇਣ ਗਿਆ ਤੇ ਉਥੋਂ ਮੋਰਿੰਡੇ ਰਹਿੰਦੇ ਦੋ ਕਾਮਰੇਡਾਂ ਦੇ ਘਰ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਦੇਣ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਮੋਰਿੰਡੇ ਤੋਂ ਕਾਈਨੌਰ ਬੱਸ ਅੱਡੇ ਤੇ ਹਾਰਡਵੇਅਰ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਤੇ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਫੜਾ ਪਾਵਰ ਕਲੌਨੀ ਆ ਕੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਕੇਬਲ ਨੈੱਟਵਰਕ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਦੋ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਬਾਜ਼ਾਰ ਦੇ ਕੇ ,ਰਾਤ 8 ਵਜੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਤੇੜੇ ਅਜੀਤ ਪ੍ਰਦੇਸੀ ਲੱਗਭੱਗ 10 ਘੰਟਿਆਂ ਵਿੱਚ 125-30 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਦਾ ਮੇਟਰ ਸਾਇਕਲ ਦਾ ਸਫ਼ਰ ਵਿਗਿਆਨਕ ਸੋਚ ਦਾ ਸੁਨੇਹਾ ਦਿੰਦਾ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਲੇਖੇ ਲਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਘਰੇ ਆ ਵੜਿਆ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ 500 ਮੈਗ਼ਜ਼ੀਨਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਵੰਡਾਈ ਦਾ ਕੰਮ ਇੰਝ ਹੀ ਕਰਕੇ ਨੇਪਰੇ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਪੁੱਪ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਤਪਸ਼, ਹੁੰਮਸ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਹੁੱਟ, ਚਰਖ਼ਾ ਤਾਂ ਘੁੁਕਦਾ ਰੱਖਣਾ ਹੀ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਇਕਹਿਰੀ ਹੱਡੀ ਦਾ ਇਹ ਢਾਂਚਾ ਸਟੀਲਹੱਡ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਇੱਛਾ-ਸ਼ਕਤੀ,ਦ੍ਰਿੜ ਇਰਾਦਾ,ਲਗਨ, ਸਮਰਪਿਤ ਭਾਵਨਾ ਤੇ ਇਤਿਹਾਸ ਸਿਰਜਣ ਦੀ ਚਾਹਤ ਹੇਠਲੀ ਉੱਤੇ ਕਰਵਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਤੇ ਇਨਕਲਾਬਾਂ ਦੇ ਸੂਰਜ ਵੀ ਚੜ੍ਹਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਮੈਗ਼ਜ਼ੀਨਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਕੰਮ ਤਾਂ ਇਸ ਆਪਾ-ਵਾਹੂ ਬਿਰਤੀ ਅੱਗੇ ਬਹੁਤ ਨਿੱਕਾ ਜਿਹੈ।ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਆਓ! ਸਾਥੀਓ,ਅੱਗੇ ਵਧੋ। ਮੈਗ਼ਜ਼ੀਨਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਧਾਉਣ ਲਈ:ਉਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ

ਦੇਸਤਾਂ-ਮਿੱਤਰਾਂ, ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ, ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ,ਗਲੀ ਮੁਹੱਲੇ ਵਾਲਿਆਂ, ਦੁਕਾਨਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਲਿਸਟਾਂ ਬਣਾਓ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਵੱਧ ਨੇੜਤਾ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਛਾਂਟੀ ਕਰ ਲਵੋ ਤੇ ਫ਼ਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ ਤੇ ਮੈਗ਼ਜ਼ੀਨ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਰੋ। ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਓ। ਸਕੂਲ ਮੁਖੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ। ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਦੂ ਦੇ ਸ਼ੌਅ ਕਰੋ ਤੇ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੀ ਸਮਝ ਅਤੇ ਵਹਿਮਾਂ ਭਰਮਾਂ ਤੇ ਅੰਧਵਿਸ਼ਵਾਸ ਆਦਿ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਸਾਂਝੇ ਕਰੋ ਤੇ ਮੈਗ਼ਜ਼ੀਨ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮੈਗ਼ਜ਼ੀਨ ਹਫ਼ਤਾ,ਪੰਦਰਵਾੜਾ, ਮਹੀਨਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਦਿਵਸ ਨੂੰ ਮੈਗ਼ਜ਼ੀਨ ਦੇ ਚੰਦੇ ਲਾਉਣ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰੋ। ਸੁਥਾ ਕਮੇਟੀ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੇ ਜ਼ੋਨ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਮੈਗ਼ਜ਼ੀਨ ਦੇ ਕੋਟੇ ਲੱਗਾਏ ਜਾਣ।

ਤੱਤ

ਜੇਕਰ ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝ ਨਾ ਆਵੇ,,
ਹੂਹ ਨਾਲ ਗੱਲ ਚਲਾ ਲਿਆ ਕਰ।।
ਮਨ ਜੇ ਚਿੰਤਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬੇ,,
ਨਾਵਲ ਨੂੰ ਹੱਥ ਪਾ ਲਿਆ ਕਰ।।
ਬਹੁਤਾ ਮਨ ਉਚਾਟ ਜੇ ਹੋਵੇ,,
ਸੰਗ ਸਰੋਵਰ ਨਾਹੁ ਲਿਆ ਕਰ।।
ਮਾਂ ਪਿਉ ਤੋਂ ਜੋ ਭੋਗ ਚਾਹੀਦਾ,,
ਚਾਹ ਕੁ ਗਾਲਾਂ ਖਾਅ ਲਿਆ ਕਰ।।
ਮੇਵੇ ਹੀਰੇ ਚਾਹੁੰਦਾ ਜੇਕਰ,,
ਮਨ ਦੀ ਧਰਤੀ ਵਾਹੁ ਲਿਆ ਕਰ।।
ਅਨਹਦ ਨਾਦ ਨੂੰ ਸੁਣਨਾ ਜੇਕਰ,,
ਬੋੜਾ ਰੁਕ ਕੇ ਸਾਹ ਲਿਆ ਕਰ।।
ਨਿੰਦਿਆ ਚੁਗਲੀ ਭਰਮ ਭੁਲੇਖਾ,,
ਧਰਮ ਚਰਨ ਸੇ ਗਾਹੁ ਲਿਆ ਕਰ।।
ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਜੇਕਰ,,
ਬੇਰੀ ਦੀ ਹੀ ਛਾਂਅ ਲਿਆ ਕਰ।।

ਜਦ ਕੋਈ ਸ਼ਬਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਾ ਹੋਵੇ,,
ਉਦੋਂ ਵਾਕ ਚ ਜਾਂਅ ਲਿਆ ਕਰ।।
ਮੰਗਤ ਜਦ ਵੀ ਵਿਹਲਾ ਹੋਵੇ,,
ਰੱਥ ਦਾ ਨਾਮ ਧਿਆ ਲਿਆ ਕਰ।।
ਗਿਆਨੀ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਜੇ ਤੂੰ,,
ਕੋਈ ਸੁਆਲ ਉਠਾ ਲਿਆ ਕਰ।।

ਵਰਲਡ ਪੰਜਾਬੀ ਟਾਈਮਜ਼
ਮੰਗਤ ਸਿੰਘ ਲੌਂਗਵਾਲ